Les festes de la Mare de Déu de la Misericòrdia de Canet de Mar

Diumenge tingueren lloc amb tota solemnitat a Canet de Mar, els darrers actes commemoratius del 25 aniversari de la coronació canònica de la Mare de Déu de la Misericòrdia; els 75 anys de la inauguració del nou Santuari d'aquesta Verge, tan venerada pels canatencs, i els 25 anys de la benedicció de l'actual imatge.

Totes les festes que s'han vingut celebrant des del 30 d'agost a l'11 de setembre, s'han vist extraordinàriament concorregudes; però, els de diumenge, sigui per la gran afluència de forasters que s'incorporaren a Canet de Mar per a participar de la natural joia dels debats canadencs o pel que es vulgui, en cert és que sobrepassaren les altres en animació.

Al matí es celebrà un solemne Ofici al Santuari, cantat per la capella de música de la parròquia de Canet, dirigida pel reverend mossèn Joan Serrabella. Pronuncià un eloqüent sermó el canonge doctor Llobera.

Després de l'Ofici, l'esbart de dansaires de Rubí ballà algunes danses típiques del país.

EL CERTAMEN

A la tarda, ultra completes i besamans celebrats al propi Santuari de la Verge festejada, tingué lloc al jardí del convent dels Missioners del Sagrat Cor el Certamen literari-musical a honor de la Mare de Déu de la Misericòrdia.

L'acte assolí excepcional importància, tant pel nombre d'autors poetes i músics que hi col·laboraren, com per la gran concurrència de públic i personalitats que hi feren acte de presència.

La presidència del certamen era integrada per l'alcalde de Canet de Mar, senyor Josep Fors, el rector reverend mossèn Josep Comerma Vilanova, el mestre Millet, el canonge Llobera, els senyors López Picó i Joan Llongueres, i la inratigable senyora donya Francisca Bonnemaison, vídua de Verdaguer, secretària del certamen.

L'acte començà amb un discurs d'obertura, pronunciat pel senyor rector de Canet, reverend mossèn Josep Comerma, en el qual explicà el procés històric de Canet des de la seva fundació, fent ressaltar la fe que aquest joliu poble sempre ha tingut per la seva patrona, la Verge de la Misericòrdia, i que encara serva com el seu major tresor espiritual.

A continuació, el mestre Millet s'aixecà a llegir unes quartilles, en les quals s'explica el significat de la festa que se celebrava i glossà, d'una manera molt poètica, el poble de Canet, la seva costa i el panorama que circumda, que és, digué, un panorama de la Catalunya raça, Catalunya nació. (Fou aplaudit a peu dret pel nombrós auditori.)

Tot seguit, l'Orfeó Misericòrdia de Canet de Mar, dirigit pel senyor Dotras Feliu, cantà la Salve del mestre Lambert, que fou premiada en el certamen que fa 25 anys se celebra a Canet.

Acabada la interpretació d'aquestal Salve, que fou molt aplaudida, la senyora donya Francisca Bonnemaison, vídua de Verdaguer, donà a conèixer el veredicte del certamen i cridant correlativament els autors premiats, els qui's foren ovacionats pel públic que esperava encuriosit el resultat del veredicte.

Les composicions rebudes per al concurs foren 115.

VEREDICTE

Secció Literària

J. Tharrats, de Girona: Premi del Santuari. D'acord amb el tema, el Jurat doná, per unanimitat, el seu vot al núm. 7 «Mater Misericordiae». Lema: «In te misericordiae in te piatate» Dante Alighieri. (El Jurat es dolgué de no tenir-ne un altre per a destinar-lo al núm. 78, que també l'en cregué merexedor.

Domènec Perramon: al núm. 78, «Oració». Lema: «Mater Misericordiae». Se li adjudicà, com es diu en altre oc, d'acord amb els concessionaris, el premi IX, que no s'adjudicà als treballs presentats per aquest tema, per no creure'ls a l'altura d'aquesta distinció.

Josep Comerma Vilanova, rector de Canet de Mar: Premi del senyor doctor Josep Vila Martínez, de la Diòcesi de Girona. Amb tots els honors de la unanimitat, s'adjudicà el premi segon, al núm. 71 Novena. Lema: «Sia de tothom coneguda i invocada la misericòrdia de Maria Immaculada». (Aquest premi ha estat cedit a la Mare de Déu de la Misericòrdia pel seu guanyador.) I ara cal afegir a la bona memòria del difunt senyor bisbe Josep Vila Martínez de la Diòcesi de Girona (a. c. s.)

Salvador Perarnau: Premi del senyor alcalde-administrador del Santuari. S'adjudicà amb parer unànime al núm 95, «Camperola». L.: Elogi». Es molt ben rimada i la imatge és rica de color i amb regust ben camperol. El Jurat hauria volgut disposar d'un altre premi per a la composició de Josep Paradeda, núm. 54, «Hores maternals». L.: Misericòrdia, i pogué donar-lo gràcies a no haver cregut de justícia adjudicar el premi a cap dels treballs presentats pel tema X, i d'acord amb els donants li fou ofert com diem.

Premi del senyor rector-administrador del Santuari. Amb sorpresa del Jurat aquest premi aparegué desert.

Joan Dotras Manyà: Premi dels antics administradors. Únic i ben documentat treball assenyalat amb el número 61. Lema: «Tu honorificencia populi nostri», que mereix la unanimitat de vots pel premi proposat.

Jacint Costa, prevere: Premi de la Congregació Mariana. Goigs. L.: «Vora la mar». Composició delicada, de caire ben popular, meresqué els vots unànimes del Jurat.

Pius Masvidal Juanuch: Premi de la Pia Unió d'Exercitants. Els homes i la devoció a Maria. L.: «Mater gratiae», treball molt assenyalat i intelligent que meresqué la unanimitat de vots del Jurat.

Francesc Serra Barrecheguren: Premi de la senyora F. Bonnemaison, vídua Verdaguer. Història del Santuari de la Misericòrdia. L.: «Tot per a la Mare de Déu», treball ben documentat i conscient. Es inspirat per un gran amor a Canet, al Santuari i a la Verge de la Misericòrdia.

Premi dels senyors comtes de la Vall de Canet. Com ja s'ha dit, s'ha adjudicat al treball del tema primer, número 78.

Premi de la família Maynou. S'ha concedit a la poesia de ema lliuré, número 54.

Secció Musical

Ben satisfet el Jurat dels treballs musicals que s'han presentat en aquest certamen, ha adjudicat, per unnimitat, els premis següents:

Antoni Pérez Moya: Premi de l'Arxiconfraria de Filles de Maria. Trisagi Popular, núm. 166. L.: «Et misericordia ejus a progenie in progenite timentibus eum».

Joan B. Lambert: Trisagi a tres veus i acompanyament de corda, número 19. L.: «Mare de Misericòrdia».

Antoni Pérez Moya: Premi del senyor Francesc X. Serra Font.

Antoni Pérez Moya: Salve, núm. 67. Lema: «Mare de Misericòrdia, pregueu per nosaltres».

S. Dotras Fors: Premi del senyor Tomàs Jover. Goigs, núm. 13. L.: «Virgo Veneranda».

S. Dotras Fors: Premi d'uns canetencs devots de la Mare de Déu de la Misericòrdia. Cançó popular harmonitzada, núm. 62, Santat Agnès. Lema: «Fe, Art i Pàtria».

El Jurat estimà necessari crear un premi destinat a la Cançó popular número 21, i en proposar-ho el dignissim donant del premi quart de la Secció Literària, que, com queda consignat resultà desert, l'oferí a la Cançó, núm 21, de Joan B. Lambert, «Cobles en alabança de Jesús en el Pessebre». L.: Folklore religiós.

Ha estat declarat fora de concurs el treba núm. 102, per ésser signat pel propi autor.

L'acte acabà amb un entusiastá discurs de l'alcalde de Canet, senyor Josep Fors, donant les gràcies als allí reunits.

El senyor alcalde de Canet, és nét de l'alcalde que hi havia a Canet, ara fa 75 anys, quan s'inaugurà el nou Santuari.

LIQUIDACIO DE CADIRES THONET
20 - 40 - 50 °/₀ de descompte
FERNANDO, 38 - Passatge del Crèdit

Administració de finques
B.P.
BANC DE LA PROPIETAT
Organització moderna
Vigilància
Revalorització
Assessoria tècnica i jurídica
Ronda de Sant Pere-Girona, 2, - Telèf. 51450

La commemoració de l'Onze de Setembre

Centenars de corones. - Parlaments i ovacions - L'«Orfeó Català» és aplaudit amb extraordinari entusiasme

S'ha celebrat la tradicional diada de l'Onze de Setembre, la qual, d'any en any, ha crescut sempre i que sols durant el període de la dictadura hagué de sofrir interrupció.

Enguany la festa ha superat tots els presedents. Fou una cosa tot simplement grandiosa. A certes hores aquells voltants presentaven un aspecte de grrnació imposant; dificilment podia donar-se un pas per allí. A part dels moments culminants, durant tot el dia no deixà d'anar-hi gent a carrera feta; hi hagué hores que la gent que hi feia cap era a veritables riuades. No és pas possible de comptar el nombre de concurrents de Barcelona i de tot Catalunya que diumenge anà al monument de Casanova. Pot dir-se, sense exageració, que la concurrència fou de centenars de milers. El monument i els seus voltants oferien un cop de vista superb. Les corones, no ja a dotzenes, sinó a cents i cents; la gran bandera penjant de banda a banda de Ronda; les moltes banderes catalanes i domassos; els balcons plens de públis; la remor joiosa de la concurrència; els cants dels orfeons, les matéixes veus dels qui venien periòdics i fulls amb literatura de la diada... tot plegat formava un conjunt d'una vibració extraordinària.

LA COMISSIO ORGANITZADORA

No cal dir la feinada enorme que caigué enguany damunt la Comissió organitzadora de l'Homenatge, en la diada de dissabte nit i diumenge; sense comptar tot els treball d'organització que feia dies que realitzava. Els qui formen la Comissió organitzadora són els senyors Valls, pel Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria; Quadreny, de la Unió Catalanista; Aliberch, de la Lliga Regionalista; Tomàs i Piera, del Partit Catalanista Republicà; Alay, de l'Esquerra Republicana de Catalunya; i Castanyer, pels Casals d'Esquerra de l'Estat Català.

Alguns bons ciutadans és prestaren voluntariament a ajudar els membres de la Comissió que al peu del monument tenien cura de la recepció de corones.

També feren bona feina uns guàrdies urbans i bombers que foren destacats al lloc de l'homenatge.

LA PRIMERA CORONA: DEL CENTRE PPULAR CATALANISTA DE SANT ANDREU

A dos quarts de deu de la nit del dissabte fou duta al monument de Casanova la primera corona. Era de les entitats Cultural Social de la Dona del Centre Popular Catalanista de Sant Andreu i Joventut Catalanista de Sant Andreu.

El públic, ja ben nombrós, acollí la primera ofrena amb una gran ovació i visques a Catalunya.

ALTRES CORONES I VISITES. — NACIONALISTES BASCOS

Després seguí la presentació d'altres ofrenes. Una representació de nacionalistes bascos, vers mitja nit anà al monument amb una corona magnífica. El senyor Benigne Altuba, pronuncià un breu parlament vibrant que fou ovacionat, en mig de càlids visques.

SARDANES

Prop de les dues de la matinada desfilà davant del monument la cobla Emporium, la qual executà les sardanes següents: «Per tu ploro», «La Santa Espina» i «Els Segadors».

A continuació, la cobla Barcino també executà «La Santa Espina» i «Els Segadors». Ambdues cobles foren molt ovacionades.

Fins més enllà de les tres de la matinada de diumenge hi hagué moviment i presentació d'ofrenes a Casanova.

L'OFRENA DE «LA VEU DE CATALUNYA»

Com cada any, també aquest, no cal dir-ho, fou duta al monument de Casanova la corona del nostre diari, amb la corresponent llaçada en cinta barrada. Fou rebuda amb nodrits aplaudiments.

LA CORONA DE LA LLIGA REGIONALISTA

Ja el dissabte nit trameteren corones al monument de Casanova diferents entitats de les adherides a la Lliga Regionalista. Ja hem dit com fou la primera la del Centre Popular Catalanista de Sant Andreu, Joventut i Cultura Social de la Dona del mateix centre, adherit a la Lliga.

Durant la diada no mancaren les ofrenes de totes les altres entitats adherides a la Lliga, les quals en llurs estatges socials tenien onejant la bandera catalana. Al local de la Lliga també hi onejava, junt amb la republicana, i també hi havia domassos.

Uno nodrida representació dugué al monument la tradicional corona de la Lliga, rebuda amb visques i càlids aplaudiments.

DOMASSOS I BANDERES

Durant la diada de l'Onze de Setembre, foren molts i moltíssims els balcons que aparegueren endiumenjats amb domassos de drap català i amb la bandera barrada, a desgrat de trobar-nos en una època de l'any en què molts són absents, en estiueig.

EL GOVERN DE LA GENERALITAT I L'AJUNTAMENT A L'HOMENATGE

L'ofrena de rams i corones seguí durant el matí del diumenge, d'una manera molt nodrida. N'hi hagué de totes les procedències, d'entitats culturals i polítiques de totes tendències, des despatxos i Associacions, de grups d'amics i de particulars, de Barcelona i d'arreu de Catalunya. No hi mancà la nota simpàtica i sentimental dels nuvis, que foren enguany Pepeta Riaza-Antoni Anguera i Teresa Quintana-Francesc Esquirol, que hi deixaren llur ram de noces.

També hi hagué l'ofrena dels governadors de Barcelona, Girona i Lleyda, i de molts Ajuntaments d'arreu de Catalunya.

I arribà el moment culminant d'anar al monument de Rafael Casanova el govern de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona.

La comitiva es formà a la Plaça de la República, on durant el matí sobretot hi ha hagut també molta animació, i alguns orfeons hi feren cants. Eren dos quarts d'una, quan començà a sortir la comitiva.

Obriren la marxa de la llarga comitiva que formaven els cotxes oficials una secció de batidors de la Guàrdia Urbana de cavall, de gran gala. A continuació, en un cotxe, els macers de l'Ajuntament, després un cotxe amb la corona de l'Ajuntament i un altre amb la de la Generalitat, en destinació ambdues al monument de Rafael de Casanova.

En altres cotxes seguien els regidors senyors Ventós, Duran, Casanelles, Puig i Munné, Vilalta, Sagarra, Casals, Pellicena, Ventalló, Bertran, Sànchez, Vàchier, Solà, Alomar, Bausili, Armengol, Brasó i Amat, designats per a representar l'Ajuntament, a més del secretari.

El diputat a Corts i també regidor senyor Companys, feia costat a l'alcalde senyor Aguadé, en un altre cotxe.

Un cotxe amb els macers de la Generalitat, seguia l'anterior comitiva i precedia la que formava el Govern de Catalunya.

El secretari general senyor Vega i el secretari polític de la Presidència, senyor Alavedra, venien a continuació. Després el cap de Mossos d'Esquadra, senyor Pérez Farràs, i el cap de Cerimonial senyor Rubí.

Els diputats de la Generalitat senyors Battestini, Pujol i Font i Rebull, i el diputat a Corts senyor Riera i Punti, a continuació en altres cotxes. Després els consellers senyors Gassol i Jover, en un altre vehicle, i, finalment, el President senyor Francesc Macià, acompanyat del conseller senyor Terradelles.

El senyor Macià duia la medalla de la Presidència. Entre visques i aplaudiments, la comitiva passava per la Plaça de la República, carrer de Jaume I, vers la Via Layetana, vies plenes de gent en aquells instants.

La comitiva oficial era complètada per una secció de batidors de la Guàrdia Urbana de cavall, que tancava la marxa. A continuació seguien les nombroses representacions d'entitats i moltíssims dels ciutadans allà aplegats.

Poc abans de la una van arribar a la cruïlla de la Ronda de Sant Pere i Alí-Bey, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona.

La Banda Municipal ,dirigida pel mestre Lamotte de Grignon, interpretà «Els Segadors», en mig d'una ovació xardorosa.

D'acord amb el programa traçat, sols varen pronunciar-se tres discursos.

El primer de parlar fou el senyor Valls, per la Comissió organitzadora de l'Homenatge. Evocà les figures dels homes que lluitaren en 1714, sobretot Rafael Casanova. Digué que l'exemple de llur patriotisme ens ha d'ésser present i que el Govern ha d'ésser l'Estat major de la virtut d'un poble. Acabà dient que s'anuncia el triomf definitiu de Catalunya per al qual tothom ha de treballar.

A seguit parlà l'alcalde. Féu remarcar la importància de la llibertat suara reconeguda. Afegí que l'Estatut és la porta que se'ns obre de bat a bat i el començament d'un altre camí a noves llibertats.

Finalment, parlà el senyor Macià, el qual glossà la característica especial de la diada d'enguany, en què s'assenyala l'assoliment de l'autonomia de Catalunya, després de dos cents divuit anys, de la seva ensorrada; enaltí la memòria de Rafael Casanova i dels altres caiguts en 1714, i acabà dient:

«Alcem, doncs, el cor, catalans! Tenim les facultats per al nostre govern, que seran ampliades legalment a mesura que ho exigeixin les nostres necessitats. Tenim els pilars sobre els quals podem bastir la Pàtria. Alcem el cor, catalans! I per damunt de les coses que ens separin, abrandem-nos en el sentiment d'amor a les llibertats que comencen. Rafael de Casanova! El jeu sacrifici, i els dels milers de catalans que caigueren amb tu, no ha estat inútil. Aquella sang ha fertilitzat l'arbre de les nostres llibertats i, en el moment de recobrar-les, jo conjuro solemnement el poble de Catalunya a què prengui exemple de les vostres virtuts i estigui sempre disposat als sacrificis que calguin per defensar-les.»

Acabats els parlaments, la comitiva torná al lloc d'on havia sortit, mentre es reproduïen visques i ovacions.

UNS TURISTES FRANCESOS

Un grup de turistes francesos, des embarcats del vaixell «España», ancorat al port de Barcelona, de passada cap a Alger, volgueren associar-se a l'homenatge patriòtic, i feren l'ofrena d'un bell ram de flors.

ELS CATALANS DE VALENCIA

Els catalans aplegats al Centre Català de València varen fer el viatge a Barcelona en autocar, per tal de sumar-se a l'homenatge a Casanova.

Dipositaren al peu del monument una gran corona de flors naturals.

LES DELEGACIONS GALLEGA, BASCA I VALENCIANA

Nombroses delegacions de les entitats gallegues, basques i valencianes varen desfilar pel davant del monument a Casanova.

La senyera de les Dones Nacionalistes Basques era duta per la senyoreta Urquia.

Pronunciaren breus allocucions els senyors Duñabeitia, Suàrez Delgado, que ho féu en llengua gallega, i terminà el seu discurs en català, i Altube, el Barcelonako Euzko Baskokia.

Tots foren molt aplaudits.

ELS VOLUNTARIS CATALANS DE LA GRAN GUERRA

Una comissió dels voluntaris catalans que van participar a la gran conflagració europea l'any 1914, desfilaren darrera de la bandera que duguéren al front de batalla, i feren ofrena de flors.

MOSSEN CINTO A L'HOMENATGE

Entre els homenatges que desvetllaren l'emoció de l'enorme gernació que emplenava la placeta de davant l'estàtua de Casanova, cal remarcar l'ofrena del senyor Pou i Soler, qui diposità un ram d'un llorer que fou plantat per l'immortal poeta mossèn Cinto Verdaguer.

ELS ESPORTIUS. — UNS AVIONS

L'advertiment per l'speaker de les representacions de les entitats esportives de la nostra terra, era acollit pel públic amb fervorosos aplaudiments.

L'arribada d'una delegació de la Directava del Futbol Club Barcelona, precedida de les banderes catalana i blau-grana, i seguida d'un crescut nombre de socis i simpatitzants, fou premiada amb una de les grans ovacions de la jornada.

L'arribada del campió ciclista Marian Cañardo, vencedor absolut del Tomb a Catalunya, constitué una vertadera ovació i un voleiar de mocadors saludà el nostre brau campió, qui vingué dut a braços per un grup d'admiradors.

Cañardo volgué celebrar el seu esplendorós triomf ofrenant un ram de flors a Rafael de Casanova. El seu gest fou acollit amb grans aplaudiments.

Tres avions de l'Aeròdrom Canudes varen evolucionar a ran dels terrats i per damunt del monument, i deixaren caure flors, moltes de les quals anaren a parar dins el clos on es celebrava la festa.

Un gran ram de flors, lligat a un paracaigudes, llançat per l'aviador Canudes, va anar a caure al terrat de la casa núm. 2 del carrer de Girona. Fou tramès a la Comissió organitzadora i dipositat als peus de l'estàtua de l'heroi de les llibertats de Catalunya.

ELS ORFEONS

A les deu començà l'homenatge dels orfeons de Catalunya, d'acord amb tot el programa que havia estat fixat.

L'Orfeó Martinenc interpretà la «Sardana gran», Morera, i «El siti de Berg», op., Zoom Weitz.

'Orfeó Gervasienc, «L'hereu Riera», Cumelles Ribó, i «L'arbre sagrat», Morera.

L'Orfeó Llevantí i Gavines, d'Acció Catalana (Barceloneta), «Himne a Catalunya», Sabater, i «Cant del poble», Vives.

L'«Himne a Catalunya», del mestre Sabater, fou executat per primera vegada amb banderoles i gestos, per la Secció Gavines abans esmentada, composta de cent nenes.

L'Orfeó El Roser, «Els fadrins de Sant Boi», Pérez Moya, i «Sota de l'om», Morera.

L'Orfeó de Sans, «Els Segadors», Pérez Moya, i «Les fulles seques», Morera.

L'Orfeó Gracienc, «Voltant la senyera», Balcells, i «La sardana de la Pàtria», Morera.

L'Orfeó Atlàntida, «La cançó dels catalans», Morera, i l'«Himne de la Joventut», Mayral.

L'Orfeó Barcelonès, «El nostre cant», Morera, i «Empordà i Roselló», Morera.

Tots els orfeons foren molt aplaudits.

A la tarda continuà la visita dels orfeons, i foren interpretades les obres següents, entre forts aplaudiments:

La Societat Coral Catalunya Nova, «La bandera», Morera; «Catalunya», himne, Morera, i «L'arbre sagrat», Morera.

Societat Coral L'Avi, «La pinta d'or» i «la Marsellesa».

Societat Coral La Musa Catalana, «Arri, Moreu», Pep Ventura; «Salut als cantors», Clavé, i «La cançó de l'amor».

La Perla Agustinenca i El Pensament de Clavé, «El cant del poble», Vives, i «La donzella de la costa».

La Violeta de Clavé va interpretar també escollides composicions.

L'ORFEO CATALA

A dos quarts de deu des vespre arribaren al clos del monument de Casanova els cantaires de l'Orfeó Català.

Amb l'Orfeó, anava la Junta Directiva, amb el seu president el senyor Joaquim Cabot, l'eminent patrici i exemplar patriota. L'arribada de l'Orfeó Català provocà un seguit d'ovacions xardoroses, i aclamacions interminables. Era la salutació de tot el poble a aquest monument de la nostra catalanitat i de la nostra cultura que és l'incomparable Orfeó Català, glòria de la nostra terra.

Va interpretar les composicions «Cant de la senyera», de Millet; «El cant del poble», de Vives; «Les flors de maig», de Clavé, i «Els segadors», bisats.

El pas de l'Orfeó Català pel monument de Casanova fou una de les notes més grandioses i emocionants de la diada. El mestre Millet i el gloriós Orfeó, foren objecte d'ovacions formidables, imponents.

Mentre l'Orfeó es retirava, no acabaven els aplaudiments i les aclamacions. La presència i els cants de l'Orfeó Català davant el monument de Casapova, provocaren una indescriptible esgarrifança patriòtica. No eren pocs els qui es veien amb llàgrimes als ulls.

AL FOSSAR DE LES MORERES

A la plaça anomenada Fossar de les Moreres, prop de Santa Maria del Mar, dissabte també hi foren dutes algunes corones, i diumenge hi hagué animació i tramesa d'ofrenes durant tot el dia. Els orfeons de Sans i Montserrat i «Gavines» de l'Orfeó Llavant, hi executaren cançons patriòtiques. També hi anà una nodridissima representació de socis del Futbol Club Barcelona, al front dels quals anava Antoni Cabestany, qui féu un parlament adient.

També hom parlà de la conveniència de demanar a l'Ajuntament que aixequi al Fossar de les Moreres un monument a la glòria dels caiguts en 1714, alguns dels quals reposen a l'esmentada plaça.

VETLLADA FINAL

Finides les festes a la plaça del monument a Casanova, que es descabdellaren amb tot ordre, es reuniren a l'avant-despatx de la Presidència de la Generalitat els diversos representants que havien de parlar al públic de Catalunya per ràdio.

Començà els parlaments el senyor Jaume Valls, de la Comissió organitzadora, i feren discursos enaltint el record dels qui lluitaren per Catalunya els senyors Francesc X. Casals, Tomàs i Piera, Carrasco i Formiguera, Ventura Gassol i Joan Estelrich. Fou singularment interessant el parlament del senyor Estelrich.

Glossà les característiques i les lliçons de la diada. Féu veure com els màrtirs del 1714 perderen les «darreres» llibertats, no «totes» les llibertats; algunes ja eren perdudes de temps anteriors. Així mateix, nosaltres avui recuperem no «totes», tampoc, les llibertats, sinó les «primeres».

L'eclosió d'aquestes, digué, ha vingut en harmonia amb la resta d'Espanya; així com els herois que caigueren en 1714, caigueren, segons declaraven, no sols per les llibertats de Catalunya, ans també per les d'altres pobles d'Espanya. Afegí que la pèrdua de les darreres llibertats es començà entre violència, sang i foc; en canvi, el redreçament de les llibertats ha estat obra de cultura i de lletres. Dedica un homenatge especial als qui promogueren aquesta renaixença i la feren efectiva amb llurs estudis, amb llurs publicacions amb llur art. La reconstrucció no ha estat, no podia ésser, no serà obra de violència, de batalles i de foc, sinó de cultura, de consciència, d'difusió, de germanor. Però la lluita i la violència de 1714, en caure les darreres llibertats, fou un bon senyal; fou una garantia que hauria de produir-se la renaixença. Si Catalunya hagués caigut per renunciament general, sense lluita, per consumpció, ah, aleshores potser és que hauria caigut tot per sempre. Afegí que en parlar-se d'unió ibèrica, cal tenir en compte que qualsevol acord amb Portugal havia d'ésser damunt la base d'un màxim respecte a la seva llibertat, com a les llibertats de tots; que la unió representi un estímul, no una minva de llibertat. També digué que així com són honorats els qui caigueren en 1714 per les darreres llibertats de Catalunya, cal retre homenatge d'agraiment en aquesta avinentesa als qui treballaren per la Renaixença cultural i política, d'una manera concreta pels qui amb el seu treball incessant, amb la seva actuació política constant, amb la seva intervenció ininterrompuda, indefallida, durant les darreres dècades, han preparat i han possibilitat l'eclosió de l'Estatut de Catalunya. Acabà amb una salutació fervida als catalans de Mallorca i València.

Clogué els parlaments el President de la Generalitat. Digué que la voluntat catalana comença a triomfar; cal que sigui assenyada i ferma. Afegí que tots els catalans havien de col·laborar amb el govern de la Generalitat; depèn de tots, de la col·laboració de tots els matisos, de la convivència de totes les tendències, que l'Estatut sigui ben fruitós. Digué que s'ha produït la unitat espiritual de Catalunya i que gràcies a aquesta unitat s'obtingué l'Estatut, obra de tots. Acabà dient que estava tranquil de consciència d'haver complert amb els deures de català.

DESPRES DE LA DIADA

Després de la diada de diumenge, durant tot el dilluns encara romangué la gran bandera a la Ronda, davant del monument de Casanova, així com s'hi pogué veure la multitud extraordinària de corones i rams. Encara durant tot el dilluns hi hagué al peu del monument i per aquells voltants grossa animació.

LA MINORIA REGIONALISTA DE L'AJUNTAMENT DE REUS

Vingueren de Reus els regidors senyors Odena, Sabater i Segalà, en representació de la minoria de la Lliga Regionalista d'aquell Ajuntament, per tal de dipositar un espléndit ram de flors al peu de l'estàtua de Rafael de Casanova.

L'ofrena fou molt celebrada i comentada perquè l'Ajuntament de Reus, acompanyat d'un urbà d'aquella ciutat en portà un altre.

S'esfondra un moll a Vigo. - Hi ha víctimes i les pèrdues són molt considerables

Vigo, 10. — Mentre estaven ancorats al moll Comercial els vapors «Romeu» i «Cabo Blanco», i centenars d'obrers es dedicaven als treballs de càrrega i descàrrega, hom sentí un fort cruixit.

Alguns obrers donaren la veu d'alarma, i tot seguit s'enfonsà tot el braç esquerre del moll, que era ple de mercaderies.

Una enorme grua emplaçada prop de les obres del Port serví com a mitjà de contenció durant alguns segons i donà temps per refugiar-s'hi els obrers.

Moltes persones foren endutes entre taulons i paquets i calgueren a l'aigua; a desgrat de la ràpidesa amb què es produí l'accident, no ocorregué una veritable catàstrofe.

Sis obrers quéien a l'aigua al mateix temps que s'enfonsava el vaixell «Romeu». Cinc d'ells pogueren salvar-se, i poc després es trobà flotant a l'aigua el cadàver de Màxim Sedantes.

Amb el moll s'enfonsaren set vagons carregats de sacs de blat de moro i de barres de ferro.

Les autoritats de Marina acudiren al lloc del succés.

Els escafandrers començaren seguidament els treballs de reconeixement i salvament.

Les pèrdues són de molta consideració.

Fa ja alguns mesos que hom temia la desgràcia que ha ocorregut avui.

Una parella de promesos que passejava pel moll caigué també a l'aigua i s'ofegà.

La notícia, en ésser coneguda a la població, ha causat profund sentiment.

Llista de funcionaris separats de servei

Madrid, 10. — El ministre de Justícia en rebre els periodistes els digué que havia estat signada la separació del servei dels següents funcionaris:

Decret separant definitivament del servei, a don Leandre Martínez López, jutge de primera instància del Districte de la Magdalena, de Sevilla.

Idem a don Xavier Ruiz del Portal i de la Torre, jutge municipal del districte de la Dreta de Córdova.

Idem a don Rafael Llanes Argüelles, jutge municipal de Pinedo, provincia d'Oviedo.

Ideh a don Joan Jomares Miró, jutge municipal de Tardienta.

Idem a do nJosep Peleato Alastrue, jutge suplen de Tardienta.

S'ha signat així mateix la següent combinació judicial:

Nomenant president de l'Audiència Territorial de Granada, a don Agustí Aranda i Garcia de Castro, magistrat de l'Audiència de Córdova.

Idem magistrat de l'Audiència de Córdova, a don Francesc Garcia Bordoy, president de la Territorial de Granada.

Idem, president de la Territorial de Saragossa, a don Gregori Azaña Díaz, magistrat de l'Audiència de València.

Idem, magistrat de l'Audiència de València, a don Eduard Alonso i Alonso, *president de la Territorial* de Saragossa.

Idem, president de l'Audiència provincial de Càdiq, a don Ramon Enrique Cardoníga, magistrat electe de la de Ciudad Real

Idem, magistrat de l'Audiència provincial de Ciudad Real, a don Carles Galán Calderón, que ho era de Badajoz.

Idem, de Badajoz, a don Genar Piñero Garcia, que ho era de Girona.

Idem, de Girona, a don Vicents Pérez Gómez, jutge de Càceres.

Idem, magistrat de Lugo, a don August Denes Solà, magistrat jubilat que ha tornat al servei actiu.

Idem, disposant que el magistrat de l'Audiencia provincial de San Sebastián, don Joan Cobian Friera, que ascendeixi de sou en l'ascens reglamentari, i que continuï en el mateix lloc.

Institució Comercial Internacional
Passeig de Gràcia, 80, pral. (xamfrà Mallorca)
Acadèmia d'Estudis Comercials i Preparatoris
LLENGÜES VIVES
Alumnes des dels set anys
Externs, vigilats i mig pensionistes
PROFESSORS TITULARS
Ensenyament complet de la Religió

Soler i Torra G.ans
BANQUERS
Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3
Negociem els Cupons dels Deutes de l'Estat Interior, Exterior, Amortitzables i Ferroviaris
VENCIMEMT 1.er D'OCTUBRE PROXIM
Cambra cuirassada :: Caixes de lloguer
per a guardar valors, documents, joies i tot objecte de valor
COMPARTIMENTS DES DE 22 PESSETES ANUALS
Es pot visitar tots els dies feiners de 9 a 1 i de 3 ½ a 6

CAIXA DE CABALS
GAIREBE NOVA VENDRIA
A PREU D'OCASIO
mides exteriors: 1'75 alçària; 70 de fondària i 83 d'amplada
mides interiors: 1'15 alçària; 62 de fondària i 48 d'amplada
Dirigir-se a La VEU n.o 1899